

“บทสนทนาจากเจ้าอาวาส”

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักทุกท่าน

“ฟ้าดินจะสูญสิ้นไป แต่วาจาของเราจะไม่สูญสิ้นไปเลย” (ลก.21,33)

พ่อคิดว่า ประสบการณ์ของเรามนุษย์ เมื่อผ่านปีแต่ละปีไป คงพิสูจน์ได้ว่าพระวาจาที่ยกมาข้างต้นนี้ เป็นความจริงที่เดียว เพราะตกที่สุดแล้ว โลกแห่งวัตถุนั้น เป็นอนิจจัง จริงๆ

“ปีกระต่าย” ผ่านพ้นไปแล้ว พ่อจำได้ว่าเมื่อเริ่มต้นปีกระต่าย พ่อพูดถึงเรื่อง “ความน่ารัก” ของกระต่าย ด้วยความหวังว่า เราจะเป็นบุคคลที่น่ารักมากขึ้น และชีวิตจะพบกับบุคคลและสิ่งต่างๆที่น่ารักด้วย แรกๆก็ทำท่าว่าจะดี แต่พอถึงครึ่งปีหลัง สำหรับคนไทยเรากลับเป็นปีแห่งวิบโยค และความเลวร้ายจากมหาอุทกภัย อะไรๆ กลายเป็นไม่สมชื่อเสียงแล้ว นี่แหละหน้าที่ใครๆเชื่อว่า อันตรายมักแฝงอยู่ในความสวยงาม อย่างมัวแต่เพลิดเพลิด ชื่นชมจนลืมตัวไป

เอาเป็นว่า ไม่ว่าจะอย่างไร เราพบความจริงแห่งชีวิตว่า ในชีวิตของเรา มีเรื่องให้ต้องบ่น ต้องทน มากมาย หลายเรื่องก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เสียด้วย ก็ต้องเผชิญกันไปตามสภาพ ส่วนคุณภาพของการเผชิญหน้านั้น คงขึ้นอยู่กับ คุณภาพของจิตวิญญาณของแต่ละคน อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ตาข้างหนึ่งมองเห็นสิ่งเลวร้าย จงใช้ตาอีกข้างหนึ่ง มองให้เห็น ความงดงามแห่งพระพร ซึ่งก็มีอยู่มากมาย และเพียงพอในชีวิตของเรา เช่นเดียวกัน คงคล้ายๆกับ คำพูดของนักคิดคนหนึ่งที่ว่า “บางคน เอาแต่เป็นทุกข์กับสิ่งที่ตนไม่มี และอยากมี จนลืมที่จะเป็นสุข กับสิ่งที่ตนเองมี” อย่างนี้ไม่รู้จะเรียกว่า น่าเสียดาย หรือน่าสงสาร

ความเป็นสุขกับสิ่งที่ตนเองมี อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความสำนึกแห่งการขอบคุณพระเจ้า เพราะด้วยความไวใจในพระปรีชาญาณ และพระญาณสอดส่องของพระองค์ เราเชื่อว่า มีสิ่งที่ดีในทุกสิ่งที่เรากำลังประสบอยู่ นั่นคือหากเรายังคงรักษาความสำนึกแห่งการขอบคุณพระเจ้าไว้ได้ เราก็พบความสุขแล้ว จนมีคนบางคน สอนว่า ในการเผชิญหน้ากับความตาย ซึ่งนับเป็นความเลวร้ายที่สุดแห่งชีวิตมนุษย์ หากใครสามารถสวดบทภาวนาต่อไปนี้ได้ เขาก็เหมือนไปสวรรค์แล้ว นั่นคือ “ขอขอบพระคุณพระเจ้า” (Meister Eckhart)

พ้อถือโอกาสปีใหม่ 2012 นี้ ยกเอาคำพูดของใครบางคนมาเสนอเป็นแนวคิด เพราะความคิด มักนำชีวิตของมนุษย์เสมอ

“ผู้คนเอาแต่หวังว่า จะเลี้ยงอะไรฉลองกัน ในระหว่าง คริสต์มาสถึงปีใหม่ แต่สิ่งที่พวกเขาควรเป็นห่วงจริงๆมากกว่า คือ จะเลี้ยงอะไรฉลองกันในช่วง ปีใหม่ถึงคริสต์มาสต่างหาก”(นิรนาม)

G.K. Chesterton แนะนำว่า “เป้าหมายของปีใหม่ ไม่ใช่ที่เราจะมีอีก 1 “ปี” ที่ใหม่ แต่เป็นที่ว่า เราควรมี จิตวิญญาณใหม่ จมูกใหม่ เท้าใหม่ หูใหม่ ตาใหม่” พ้อคิดว่า อวัยวะต่างๆ ที่เขาพูดถึง ไม่ได้มีความหมายทางกายภาพ แต่น่าจะเป็น คุณภาพของการใช้อวัยวะต่างๆ เหล่านั้น ที่จะสามารถชื่นชม รูป รส กลิ่น เสียง ที่ดีๆ ซึ่งมีอยู่แล้วในสภาพแวดล้อมเก๋ๆ รอบตัวนั่นเอง

สุดท้าย พ้อเล่าเรื่องตลกฝรั่งให้ฟังเรื่องหนึ่ง ในขณะที่เพื่อนสองคน กำลังฉลองปีใหม่กันอยู่ เพื่อนคนหนึ่ง ก็ขอบุหรีจากเพื่อนอีกคนหนึ่ง เพื่อนคนนั้นจึงถามว่า อ้าวได้ยินว่า ปีใหม่นี้จะเลิกบุหรีแล้วมีไข่หรือ เพื่อนที่ขอบุหรี ตอบว่า “อ้อ ไข่แล้ว ตอนนี้ ฉันกำลังอยู่ในกระบวนการเลิกบุหรี ขั้นตอนที่ 1” “แล้ว ขั้นตอนที่ 1 คืออะไรล่ะ?” เพื่อนถาม เขาตอบว่า “คือ เลิกซื้อบุหรี”

ความตั้งใจดี ไม่มีวันเกิดผลได้ หากเอาแต่ แก้วตัว หรือ ตั้งเงื่อนไข รัๆ รอๆ ด้วยความลังเล ขอแม่พระ “พระชนนีของพระเจ้า” ทรงเป็นแรงบันดาลใจให้เราทุกคนเรียนรู้ที่จะ “ขอบคุณพระเจ้า” ในทุกกรณีแห่งชีวิต เสริมสร้างจิตวิญญาณใหม่ และเต็มเปี่ยมด้วยความตั้งใจที่ดี